

وندی شرمین در پاکستان:

طالبان را در این مقطع به رسمیت نمی‌شناسیم

در بحبوحه وخامت روابط میان واشنگتن و اسلام‌آباد و در حالی که هر یک به دنبال راهی رو به جلو در افغانستان تحت حاکمیت طالبان هستند، مقام‌های آمریکایی و پاکستانی مذاکراتی را در پایتخت پاکستان برگزار کردند. به گزارش آسوشیتدپرس، وندی شرمین، معاون وزیر خارجه آمریکا در جمع خبرنگاران پیش از پایان سفر خود به پاکستان گفت که ایالات متحده با شرکای جهانی برای کمک به پیشگیری از بحران بشردوستانه در افغانستان همکاری می‌کند، اما حاکمان جدید طالبان در این کشور به تعهدات خود از جمله حفاظت از حقوق بشر، عمل نکرده‌اند. او گفت: ما از بدتر شدن وضعیت انسانی در افغانستان نگران هستیم. به نفع همه ما در جامعه بین‌المللی است که باهم همکاری کنیم تا از پیشروی وضعیت انسانی در افغانستان به بحران منطقه‌ای گسترده‌تر جلوگیری کنیم. این دیپلمات آمریکایی گفتگوهای خود با رهبران پاکستانی در مورد راه پیش رو در افغانستان و نحوه برخورد با طالبان را مستقیم و عمیق توصیف کرد. وی خاطر نشان کرد که واشنگتن همچنین در حال رایزنی گسترده با کشورهای جهان از جمله روسیه و چین است تا به تفاهات مشترک و رویکرد مشترک در این زمینه برسد. شرمین، با این حال، به رسمیت شناختن دیپلماتیک به دولت طالبان را در این مقطع رد کرد و گفت: ما طالبان را نه بر اساس گفته‌های آنها بلکه بر اساس اقدامات آنها قضاوت خواهیم کرد و تا کنون اقدامات آنها بسیار کمتر از تعهداتشان بوده است. من و همکارانم در دولت پاکستان درباره اهمیت پاسخگویی طالبان به تعهداتی که داده‌اند، گفتگو کردیم. اسلام‌آباد اعلام کرده است که عجله‌ای برای به رسمیت شناختن دولت جدید طالبان ندارد، اما از آمریکا و سایر کشورها خواسته به جای رها کردن کشور ویران شده از آشوب، با حاکمان جدید همکاری کنند.

این دیپلمات آمریکایی گفت که در مذاکرات خود با شاه محمود قریشی، وزیر امور خارجه پاکستان و دیگران، دو طرف همچنین راه‌های پیشرفت همکاری میان واشنگتن و اسلام‌آباد را مورد بحث قرار دادند.

دفتر قریشی در بیانیه‌ای به نقل از وی اظهار امیدواری کرد که دولت تحت رهبری طالبان برای صلح و ثبات و همچنین بهبود زندگی همه افغان‌ها تلاش کند. در این بیانیه آمده است: وی همچنین تأکید کرد که وضعیت کنونی مستلزم مشارکت مثبت جامعه بین‌المللی، ارائه فوری کمک‌های بشردوستانه، آزادسازی منابع مالی افغانستان و اقدامات برای ایجاد یک اقتصاد پایدار برای کاهش رنج‌های مردم افغانستان است. واشنگتن میلیاردها دلار دارایی‌های افغانستان و ذخیره فدرال را که عمدتاً در ایالات متحده سپرده شده است، از زمانی که طالبان این کشور را در ماه اوت تسخیر کردند، مسدود کرده است. اژانس‌های وام‌دهنده بین‌المللی نیز با استناد به حقوق بشر و نگرانی‌های دیگر، کمک‌های مالی خود را متوقف کرده‌اند. شرمین، که پنجشنبه از هند راهی پاکستان شد، ارشدترین مقام آمریکایی است که از زمان روی کار آمدن جو بایدن، رئیس‌جمهور این کشور، به اسلام‌آباد سفر می‌کند. وی گفت: به سابقه طولانی همکاری امنیتی و روابط شخصی عمیق بین رهبران نظامی خود را داریم که هر دو جزء اساسی تلاش‌های ما در مبارزه با تروریسم هستند. ما سالها مشارکت سازنده‌ای با پاکستان در راستای این هدف داشتیم و منتظر آینده‌ای روشن هستیم.

در بیانیه ارتش آمده است که شرمین همچنین پیش از پایان سفر خود با ژنرال قمر جاوید باجو، فرمانده ارتش پاکستان دیدار کرد. باجو به شرمین گفت: پاکستان متعهد به تلاش همه‌جانبه برای صلح و ثبات در افغانستان است و از یک دولت همه‌جانبه افغانستان حمایت می‌کند.

فرشاد گلزاری

عراق به عنوان کشوری که از سال ۲۰۰۳ دور اول پست‌اندازی خود را تجربه کرده، امروز به کانون توجه رسانه‌های کل دنیا تبدیل شده است. کشوری که مردمش با لشگر کشی ایالات متحده اگرچه هزینه‌های انسانی، امنیتی و اقتصادی زیادی را تجربه کرد، اما بسیاری از ورود آمریکایی‌ها به بغداد خرسند بودند؛ چرا که از نظر آنها حزب بعث فقط با اعمال زور یک قدرت بین‌المللی مانند آمریکا می‌توانست ساقط شود و به همین دلیل است که بسیاری از عراقی‌ها همچنان معتقدند که با رفتن صدام از بغداد، ساختار سیاسی جدید توانسته تا حدودی این کشور را حداقل در مساله‌ای مانند انتخابات از مابقی همسایگانش جلو بیندازد. واقعیت این است که در کشورهای منطقه و دولت‌های حاضر در حاشیه خلیج فارس، مساله‌ای به نام انتخابات عموماً یا

مشروعیت و خواهان چندانی ندارد یا اینکه به صورت یک نمایش اجرا می‌شود. به عنوان مثال هفته گذشته در قطر برای اولین بار انتخابات پارلمانی برگزار شد که البته خیلی‌ها آن را نمایش دموکراسی خواندند. اما در عراق اوضاع به گونه‌ای دیگر است. در سال ۲۰۰۳ میلادی پس از آنکه بساط حزب بعث در این کشور برچیده شد آمریکایی‌ها دقیقاً به سمت چیدمان جدید ساختار سیاسی پیش رفتند؛ تا جایی که افسران سازمان سیا که پرورنده عراق را در دست داشتند، سعی کردند تا سه طیف کردها، شیعیان و اهل تسنن را در ساختار سیاسی جدید عراق بگنجانند که البته این پروژه هم با موفقیت در همسایه غربی شورمان پیش رفت.

بر اساس پروژه‌ای که آمریکایی‌ها در عراق طرح‌ریزی و اجرا کردند، طیف کردها ریاست جمهوری را به عهده خواهد داشت و اهل تسنن هم رئیس پارلمان را مشخص می‌کنند و در نهایت نخست‌وزیر از طیف شیعیان انتخاب می‌شود. تمام این روند هم از طریق برگزاری

انتخابات پارلمانی مشخص می‌شود که همین امر باعث شده تا بسیاری از تحلیلگران غربی به این نتیجه برسند که در عراق بیش از سایر کشورهای منطقه، شاهد برقراری و برپایی دموکراسی نسبی هستیم. این امر البته با انتقادهای زیادی روبرو شده است؛ چراکه بسیاری از جریان‌های سیاسی عراق به انضمام مردم این کشور معتقدند که این دموکراسی چیزی جز فساد برای آنها به جای نگذاشته است. به عنوان مثال حزب کمونیست عراق، حزب خواهان تحریم انتخابات امروز شده‌اند.

آنها معتقدند که این انتخابات عملاً یک نمایش سیاسی به حساب می‌آید و هیچ خروجی جز تعویض نفرات در لایه‌های مختلف ساختار سیاسی عراق ندارد. در مقابل، بسیاری دیگر از جریانات عراق به گونه‌ای دیگر و دقیقاً ۱۸۰ درجه بر خلاف طیف اول، انتخابات امروز را تحلیل می‌کنند.

آنها معتقدند که باید پای صندوق‌های رای آمد و با انتخاب

انتخابات زودهنگام پارلمان عراق در سایه مخالفت‌ها و موافقت‌ها امروز برگزار می‌شود؛

چند صدایی در بغداد

عراق اخیراً وارد یک سری مناسبات جدید با اردن و مصر شده است و همین دلیل می‌تواند در شکل‌گیری کلونی‌های سیاسی پس از انتخابات و تأثیر آن بر انتخاب نخست‌وزیر، مفید واقع شود

جریان اصلاح، بهترین گزینه‌ها را به عنوان نماینده پارلمان وارد قوه قانونگذاری عراق کرد تا در نهایت بتوان با فساد و مشکلات دیگر که دامنگیر عراق شده، مقابله کرد. اما سوالی که در اینجا مطرح می‌شود این است که این انتخابات از منظر خارجی چه اهمیتی دارد؟ سوال دوم هم که همیشه پس از برگزاری انتخابات مطرح می‌شود این است که نخست‌وزیر بعدی چه کسی خواهد بود؟

در نقشه انتخابات زودهنگام پارلمان عراق، ۲۶۷ حزب سیاسی

حضور دارند و ۴۴ فهرست انتخاباتی هم اعلام شده که به نوعی ائتلاف‌ها را مشخص می‌کند. تمام این ساختار توسط سه طیف کردها، اهل تسنن و شیعیان به عنوان بازیگران اصلی عراق طرح‌ریزی و اجرا می‌شود و در نهایت بر اساس آمارها، ۳۵۲۳ نامزد برای کسب ۳۲۹ کرسی پارلمان عراق با یکدیگر رقابت خواهند کرد اما مسئله مهمتر این است که در انتخابات فعلی یک قانون جدید اجرا می‌شود. این قانون به نامزدها اجازه می‌دهد که به صورت مستقل در انتخابات شرکت کنند و به همین دلیل انتخابات امروز را می‌توان از این منظر یک جهش سیاسی و شاید یک ترقی نسبی دانست.

با توجه به اینکه از روز گذشته در عراق سکوت انتخاباتی برقرار شده باید به این نکته توجه داشت که اساساً این رویداد سیاسی به دلیل رویدادهایی که در منطقه در حال وقوع است مهم خواهد بود. اینکه جریانی مانند صدر اعلام می‌کند که باید مبارزه با فساد مدنظر رای‌دهندگان باشد و از سوی دیگر جریان منتسب به عمار حکیم ضد صدر موضع می‌گیرد و از انحلال حشدالشعبی و پیشنهاد آن توسط صدری‌ها انتقاد می‌کند، بیانگر آن است که هر دو جریان و حتی اهل تسنن باز هم به عنصری به نام آمریکا توجه دارند.

ایالات متحده قرار است تا پایان سال ۲۰۲۱ میلادی از عراق خارج شود که بدون تردید در پی این خروج، تهدیدهایی برای عراق به وجود خواهد آمد و به همین دلیل باید گفت که تأثیر رفتار بازیگران خارجی در عراق می‌تواند بر خروجی انتخابات هم تأثیر بگذارد. از منظری دیگر عراق اخیراً وارد یک سری مناسبات جدید با اردن و مصر شده است و همین دلیل می‌تواند در شکل‌گیری کلونی‌های سیاسی پس از انتخابات و تأثیر آن بر انتخاب نخست‌وزیر، مفید واقع شود. این روند به نوعی نشان دهنده آن است که اوضاع در خارج

اگر چه روز گذشته یک منبع در کمیسیون عالی انتخابات عراق، نتایج اولیه شمارش آرای گروه‌های خاص در این کشور را ۶۹ درصد برآورد کرده است، اما بسیاری از تحلیلگران معتقدند که مشارکت ممکن است از یک حد بالاتر نرود

از عراق بیش از داخل، پیچیده است. از یک سو ایران در عراق منافع مشخص دارد و آمریکا هم به عنوان قطب مخالف تهران خود را صاحب منافع می‌داند. ترکیه، امارات و عربستان هم هر کدام منافعی در عراق دارند که تمام این مسائل باعث می‌شود انتخاب نخست‌وزیر در فضایی ملتهب و مه‌آلود قرار بگیرد. در این میان توجه داشته باشید که این اولین انتخاباتی است که داعش در عراق حضور ندارد و به همین دلیل بسیاری از تحلیلگران معتقدند که این رویداد سیاسی به نوعی در حال مخابره پیام به حامیان تروریست‌هایی است که داعش را در عراق تقوت و هدایت می‌کردند. اگرچه روز گذشته یک منبع در کمیسیون عالی انتخابات عراق، نتایج اولیه شمارش آرای گروه‌های خاص (پرسنل امنیتی، آوارگان و زندانیان) در این کشور (اولین مرحله انتخابات) را که اوایل روز جمعه برگزار شد، اعلام کرد و گفت که میزان مشارکت در این انتخابات ۶۹ درصد برآورد شده است، اما بسیاری از تحلیلگران معتقدند که مشارکت ممکن است از یک حد بالاتر نرود.

به همین دلیل اگر اردوگاه مخالفان و موافقان انتخابات زودهنگام عراق را زیر ذره‌بین ببریم، به خوبی می‌بینیم که بغداد در یک دوراهی استراتژیک قرار گرفته است؛ دوراهی که برخی‌ها پاسخشان آری و مابقی خیر خواهد بود.

خبر

نشست افسران لبنانی و صهیونیست تحت نظارت یونیفل

که گفت و گو‌ها در جریان این نشست سه‌جانبه بر اوضاع در امتداد خط آبی متمرکز بود؛ خطی که اراضی اشغالی و بلندی‌های اشغالی جولان سوریه را از جنوب لبنان جدا می‌کند و نیروهای یونیفل در این منطقه مستقر هستند. دل کول بر تقویت امنیت و ثبات در طول خط آبی طبق قطعنامه شماره ۲۵۹۱ شورای امنیت تأکید کرد.

نیروهای حافظ صلح سازمان ملل در لبنان از برگزاری نشست سه‌جانبه میان این نیروها و افسران صهیونیست و لبنانی در رأس الناقوره خبر داد. به گزارش روسیالیوم، نیروهای حافظ صلح سازمان ملل در لبنان یونیفل اعلام کرد که نشست سه‌جانبه و فوق العاده‌ای را با افسران نظامی بلند پایه لبنان و ارتش رژیم صهیونیستی در رأس الناقوره مقر یونیفل در جنوب لبنان برگزار کرده است. طبق این گزارش، این نشست به ریاست استفانو دل کول، فرمانده نیروهای حافظ صلح سازمان ملل در جنوب لبنان برگزار شد. در بیانیه یونیفل آمده است که دل کول در این نشست به درگیری‌های میان دو طرف از چهارم تا ششم اوت گذشته پرداخت و گفت که این سطح بی‌سابقه‌از تشدید تنش پیامدهای خطرناکی برای توقف اقدامات خصمانه به همراه خواهد داشت. یونیفل همچنین گزارش داد

ترکیه محاکمه دوباره متهمان اعتراضات استانبول را از سر گرفت

یکی از دادگاه‌های ترکیه روند رسیدگی دوباره به پرونده عثمان کاوالا، نیکوکار و فعال حقوق بشر و ۵۰ متهم دیگر در اعتراضات سراسری سال ۲۰۱۳ میلادی را از سر گرفت؛ پرونده‌ای که یکی از منابع نگرانی‌های رو به رشد در بین متحدهان غربی ترکیه بوده است. به گزارش رویترز، گروه‌های حقوق بشری محاکمه‌گری را به عنوان سنبل سرکوب مخالفان تحت ریاست جمهوری رجب طیب اردوغان در دهه گذشته توصیف کرده‌اند. پس از آنکه درخواست تیرنه این متهمان اوایل سال جاری میلادی رد شد، این دادرسی، دو پرونده برجسته مربوط به اعتراضات پارک گزی را با یکدیگر ادغام می‌کند. در سال ۲۰۱۳ میلادی همزمان با اینکه اعتراضات علیه برنامه‌های تخریب پارک گزی و ایجاد مراکز جدید تجاری و فرهنگی به اعتراضات سراسری علیه دولت اردوغان تبدیل شد، صدها هزار تن به خیابان‌های استانبول و دیگر شهرهای ترکیه آمدند و دست به راهپیمایی‌های اعتراضی زدند.

